

Profeten Sakarja.

I Kapitlet.

*Profeten uppmänar till omvändelse och bättring.
Två nattliga syner.*

I åttonde månaden af Darii andra regeringsår skedde Herrens ord till Sakarja, son till Berekja, son till Iddo, profeten, sålunda: Es. 5: 1.

2. Herren har varit mycket vred på edra fäder,

3. men säg du till dem: Så säger Herren Zebaot: Vänden åter till mig, säger Herren Zebaot, så vill jag vända åter till eder, säger Herren Zebaot.

Mal. 3: 7.

4. Varen icke såsom edra fäder, till hvilka de förre profeterna ropade och sade: Så säger Herren Zebaot: Vänden åter ifrån edra onda vägar och edra onda gärningar! men de hörde icke och aktade icke på mig, säger Herren.

Es. 31: 6.

Jer. 3: 12. Hes. 18: 32. Os. 14: 2. Joel 2: 12.

5. Edra fäder, hvar äro de? Och profeterna, kunde väl de lefva till evig tid?

6. Men mina ord och mina beslut, hvilka jag böd mina tjänare profeterna, hafva de icke träffat edra fäder, så att de omvände sig och sade: Såsom Herren Zebaot hade i sinnet att göra med oss, efter våra vägar och våra gärningar, så har han gjort med oss?

7. På tjugufjärde dagen i elfte månaden, som är månaden Sebat, i Darii andra regeringsår, skedde Herrens ord till Sakarja, son till Berekja, son till Iddo, profeten, sålunda:

8. Jag såg om natten, och si, en man red på en röd häst, och han stannade emellan myrträderna i dalsänkningen, och bakom honom voro röda, bruna och hvita hästar.

9. Och jag sade: Hvad äro dessa, min herre? Och till mig sade ängeln, som talade med mig: Jag vill visa dig hvad dessa äro.

10. Och mannen, som höll stilla

emellan myrträderna, svarade och sade: Dessa äro de, hvilka Herren har utsändt att öfverfara jorden.

11. Och dessa svarade Herrens ängel, som hade stannat emellan myrträderna, och sade: Vi hafva öfverfart jorden; och si, hela jorden är stilla och lugn.

12. Och Herrens ängel svarade och sade: Herre Zebaot! huru länge vill du då icke förbarma dig öfver Jerusalem och öfver Judas städer, på hvilka du har varit vred i dessa sjuttio år?

13. Och Herren svarade ängeln, som talade med mig, goda ord, trösteliga ord.

14. Och ängeln, som talade med mig, sade till mig: Ropa och säg: så säger Herren Zebaot: Jag nitälskar för Jerusalem och för Zion med stor nitälskan;

Sak. 8: 2.

15. Och med stor vrede vredgas jag på de säkra hednafolken; ty vid min minsta vrede hulpo de till hvad ondt var.

16. Därföre säger Herren så: Jag vill åter vända mig till Jerusalem med barmhärtighet; mitt hus skall där varda uppbyggt, säger Herren Zebaot, och mätnöret skall utsträckas öfver Jerusalem.

Sak. 2: 1.

17. Ropa ytterligare och säg: så säger Herren Zebaot: Ännu en gång skola mina städer öfverflöda af godt, och Herren skall ännu en gång trösta Zion och ännu en gång utvälja Jerusalem.

Sak. 2: 12.

18. Och jag upplyfte mina ögon och såg, och si, fyra horn.

19. Och jag sade till ängeln, som talade med mig: Hvad äro dessa? Och han svarade mig: Dessa äro de horn, som hafva förskingrat Juda, Israel och Jerusalem.

20. Och Herren lät mig se fyra smeder.

21. Och jag sade: Hvad hafva desse kommit till att göra? och han sva-

rade och sade: Dessa äro de horn, som hafva förskingrat Juda, så att ingen kunde upplyfta sitt hufvud; och desse hafva kommit till att bortskrämma dem, till att afslå hornen på de hednafolk, som hafva lyft horn emot Judas land för att förskingra det.

2 Kapitlet.

Den tredje synen.

Och jag upplyfte mina ögon och såg, och si, en man, och i hans hand var ett mätsnöre.

2 Och jag sade: Hvart går du? Och han sade till mig: Till att mäta Jerusalem, för att se huru stor dess bredd och huru stor dess längd skall vara.

3. Och si, ängeln, som talade med mig, gick ut, och en annan ängel gick ut mot honom;

4. och han sade till honom: Löp åstad, tala till denne unge mannen och säg: såsom en öppen plats skall Jerusalem byggas för myckenheten af folk och boskap där inne.

5. Och jag skall vara för det, säger Herren, till en mur af eld på alla sidor, och till härlighet skall jag vara där inne.

Es. 60: 19. Ps. 46: 6.

6. Hören, hören och flyn bort utur nordanlandet! säger Herren; ty såsom himmelens fyra väder skall jag utbreda eder, säger Herren.

7. Hör, Zion, rädda dig, du som bor hos Babels dotter!

Es. 48: 20.

8. Ty så har Herren Zebaoth sagt, att han till sin ära har sändt mig till hednafolken, som plundrade eder; ty den som rör vid eder, han rör vid hans ögonsten.

5 Mos. 32: 10. Ps. 17: 8.

9. Ty si, jag vill lyfta min hand öfver dem, och de skola vardas till rof för dem som hafva varit deras tjänare, och I skolen förnimma, att Herren Zebaoth har sändt mig.

Sak. 6: 15.

10. Fröjda dig och var glad, du Zions dotter! ty si, jag kommer och vill bo när dig, säger Herren.

Es. 12: 6. Sak. 9: 9. Ps. 40: 8. Joh. 1: 14.

14: 23. 2 Kor. 6: 16.

11. Och på den dagen skola många hednafolk sluta sig till Herren och

* Af Davids ätt.

blifva mitt folk, och jag skall bo när dig, och du skall förnimma, att Herren Zebaoth har sändt mig till dig.

Es. 14: 1. Hes. 36: 27.

12. Och Herren skall besitta Juda såsom sin del i det heliga landet och skall ännu en gång utvälja Jerusalem.

Sak. 1: 17.

13. Allt kött tige stilla för Herrens ansikte när han uppstiger ifrån sin helgedoms boning! Hab. 2: 20. Zef. 1: .

3 Kapitlet.

Den fjärde synen.

Och han lät mig se Josua, öfversteprästen, stående inför Herrens ängel, och Satan, stående vid hans högra sida för att anklaga honom.

2. Och Herren sade till Satan: Herren skall näpsa dig, Satan, och Herren, som har utvalt Jerusalem, skall näpsa dig. Är icke denne en brand, ryckt utur elden?

Sak. 2: 12. Jud. Ep. v. 9.

3. Och Josua var klädd i orena kläder och stod inför ängeln.

4. Och denne svarade och sade till dem som stodo inför honom sålunda: Tagen de orena kläderna utaf honom! Ocli han sade själf till honom: Se, jag borttager ifrån dig din skuld och vill kläda dig i högtidsdräkt.

Es. 61: 10.

Mik. 7: 18. Matt. 22: 11. Luk. 15: 22.

5. Och jag sade: Må man sätta en ren bindel på hans hufvud! Och de satte en ren bindel på hans hufvud och drogo kläder på honom, och Herrens ängel stod där.

2 Mos. 28: 36, 37.

6. Och Herrens ängel betygade för Josua och sade:

7. Så säger Herren Zebaoth: Om du vandrar på mina vägar, och om du vaktar på min tjänst, så skall du ock dömma mitt hus och vakta mina gårdar, och jag skall gifva dig vägar emellan dessa, som här stå.

8. Hör, Josua, du öfverstepräst, du och dina medbröder, som sitta inför dig! ty de äro män, som förebilda att jag skall sända min tjänare, Telningen*.

Es. 8: 18. 11: 1. 42: 1. Jer. 23: 5. 33: 15.

Hes. 34: 23, 29. Sak. 6: 12, 13.

9. Ty si, den stenen, hvilken jag har lagt för Josuas ansikte, öfver den

enda stenen vaka sju ögon. Si, jag skall inrista en inskrift däruppå, säger Herren Zebaot, och utplåna detta landets skuld på en enda dag.

Es. 28: 16. Sak. 4: 10. Ps. 118: 22. Upp. 5: 6.

10. På den dagen, säger Herren Zebaot, skolen I inbjuda den ene den andre till hvilu under vinträd och till hvilu under fikonträd.

1 Kon. 4: 24, 25. Mik. 4: 4.

4 Kapitlet.

Den femte synen.

Och ängeln, som talade med mig, kom tillbaka och väckte mig lika som en man, som uppväckes ifrån sin sömn.

Sak. 1: 9.

2. Och han sade till mig: Hvad ser du? Och jag sade: Jag ser, och si, en ljusstake, hel och hållen af guld, med sin oljeskål ofvantill och sina sju lampor och med sju rör till hvar och en af lamporna där ofvan

3. och två oljetråd där bredvid, ett på högra sidan om skålen, och ett på den vänstra.

4. Och jag svarade och sade till ängeln, som talade med mig, så: Hvad är allt detta, min herre?

5. Och ängeln, som talade med mig, svarade och sade till mig: Förstår du icke hvad allt detta betyder? Och jag sade: Nej, min herre.

6. Och han svarade och sade till mig så: Detta är Herrens ord till Serubbabel, så lydande: Icke med makt och icke med kraft, men med min anda, säger Herren Zebaot.

7. Eho du är, du stora berg, som reser dig emot Serubbabel, till slättmark skall du vardas; och han skall utföra slutstenen, under höga rop: Nåd, nåd med honom! Jer. 31: 23.

8. Och Herrens ord skedde till mig sålunda:

9. Serubbabels händer hafva grundat detta huset, och hans händer skola ock fullända det, och du skall förnimma, att Herren Zebaot har sändt mig till eder.

10. Ty hvem skulle väl förakta den ringa begynnelsens dag? De glädjas när de se murarelodet i Serubbabels

hand, de sju*; de äro Herrens ögon, som fara öfver hela jorden.

11. Och jag svarade och sade till honom: Hvad äro dessa två oljetråden på högra sidan om ljusstaken och på den vänstra?

12. Och jag frågade andra gången och sade till honom: Hvad äro de två oljekvistarne, som sträcka sig vid sidan af de två gyllene rännorna, som tömma utur sig sitt guld?

13. Och han svarade mig och sade: Förstår du icke hvad de äro? Och jag sade: Nej, min herre.

14. Och han sade: Dessa äro de två oljebarnen, som stå inför hela jordens herre.

5 Kapitlet.

Den sjette och sjunde synen.

Och åter upplyfte jag mina ögon och såg, och si, en flygande bokrulle.

2. Och han sade till mig: Hvad ser du? Och jag svarade: Jag ser en flygande bokrulle, tjugu alnar lång och tio alnar bred.

3. Och han sade till mig: Detta är den förbannelse, som utgår öfver hela landet; ty hvar och en som stjäl skall, efter hvad skrifvet är på den ena sidan, vardas utrotad, och hvar och en som svärjer falskt skall, efter hvad skrifvet är på den andra sidan, vardas utrotad.

Ps. 109: 17.

4. Jag låter den utgå, säger Herren Zebaot, och den skall komma till tjufvens hus, och till dens hus som svärjer falskt vid mitt namn, och den skall dröja i hans hus och där göra slut både på trä och på sten.

5. Och ängeln, som talade med mig, gick ut och sade till mig: upplyft dina ögon och se hvad det är som där går ut!

6. Och jag sade: Hvad är detta? Och han svarade: Det är en sädes-skäppa, som går ut; och han sade: Detta är en bild af folket i hela landet.

7. Och si, en skifva af bly vardt upplyft, och det som satt i midten af skäppan var en kvinna,

* Se ofvan 3: 9.

8. Och han sade: Denna är ogudaktigheten. Och han kastade henne midt i skäppan och kastade blytyngden öfver dess öppning.

9. Och jag upplyfte mina ögon och såg, och si, två kvinnor kommo ut, och det var vind i deras vingar, och de hade vingar såsom en storcks vingar, och de buro skäppan mellan jorden och himmelen.

10. Och jag sade till ängeln, som talade med mig: Hvert föra de skäppan?

11. Och han sade till mig: Bort för att bygga åt henne ett hus i Sinears land; och när det blifver färdigt, skall hon där varda nedsatt på sin plats.

6 Kapitlet.

Den åttonde synen.

Och åter upplyfte jag mina ögon och såg, och si, fyra vagnar gingo ut ifrån mellanrummet emellan två berg, och bergen voro af koppar.

2. För den första vagnen voro röda hästar, och för den andra vagnen voro svarta hästar,

3. och för den tredje vagnen voro hvita hästar, och för den fjärde vagnen spräckliga, starka hästar.

4. Och jag frågade och sade till ängeln, som talade med mig: Hvad äro dessa, min herre?

5. Och ängeln svarade mig och sade: De äro himmelens fyra väder, som draga ut, efter att hafva inställt sig inför hela jordens Herre.

Jer. 49: 36. Dan. 7: 2. Ps. 103: 20. Ebr. 1: 14.
6. Hvad angår vagnen med de svarta hästarne före, så gå de ut till landet i norr, och de hvita följa dem efter, och de spräckliga gå ut till landet i södern.

7. Och de starka gingo ut och begärde att fara ut öfver jorden, och han sade: Gån att fara ut öfver jorden! Och de foro ut öfver jorden.

Sak. 1: 10.

8. Och han ropade mig och talade till mig och sade: Se, de som gå ut till landet i norr, de skola sänka min anda ned öfver landet i norr.

9. Och Herrens ord skedde till mig sålunda:

10. Tag af de landsflyktige, af Heldai, Tobia och Jedaja, — och gå själf på samma dag in i Josias, Zefanjas sons, hus, dit de hafva kommit ifrån Babel, —

11. tag deras silfver och deras guld och gör kronor därutaf och sätt dem på Josuas, Jozadaks sons, öfversteprästens, hufvud,

12. och säg till honom sålunda: Så säger Herren Zebaot: Si, en man, Telning är hans namn, och ifrån sin rot skall den Telningen uppskjuta, och han skall bygga Herrens tempel,

Es. 4: 2. Jer. 23: 5. Sak. 3: 8.

13. Och han skall bygga Herrens tempel, och han skall bära majestät, och han skall sitta och härska på sin tron, och han skall vara en präst på sin tron, och ett fridens råd skall vara emellan de båda tronerna,

14. och kronorna skola vara för Helem,* och för Tobia och för Jedaja och för Hen,** Zefanjas son, till en åminnelse i Herrens tempel.

15. Och fjärran boende skola komma och bygga på Herrens tempel, och I skolen förnimma, att Herren Zebaot har sändt mig till eder; och så skall det ske, om I rätt hören Herrens, eder Guds, ord.

Es. 57: 19. Sak. 2: 8, 9. 8: 21. Ef. 2: 17.

7 Kapitlet.

Rätt fasta. Rätt kärleks verk.

Och det skedde i Darii fjärde regeringsår, att Herrens ord skedde till Sakarja, på fjärde dagen i nionde månaden, eller i månaden Kislev,

2. då Betel hade sändt Sarezet och Regem-Melek och hans män till att bedja inför Herren

3. och att säga till prästerna, som hörde till Herren Zebaots hus, och till profeterna sålunda: Skall jag gråta i femte månaden och späka mig, såsom jag har gjort i många år?

Jer. 52: 12, 13.

4. Och Herren Zebaots ord skedde till mig sålunda:

5. Säg till allt folket i landet och till prästerna sålunda: När I fastaden och klagaden i femte och i sjunde

* Annat namn på Heldai. — ** Annat namn på Josia.

månaden under dessa sjuttio åren, har det väl varit för mig I hafven fastat?

² Kon. 25: 25. Jer. 41: 1 f.

6. Och när I åten och när I drucken, har det icke varit för egen räkning I hafven ätit och druckit?

7. Voro icke dessa de ord, som Herren lät predika genom de äldre profeterna, medan Jerusalem ännu var bebodt och hade ro, såväl som dess kringliggande städer, och då syddlandet och låglandet ännu voro bebodda?

Jes. 15: 20 f. Jer. 17: 26.

8. Och Herrens ord skedde till Sakarja sålunda:

9. Så har Herren Zebaot talat och sagt: Dömen rätt dom och bevisen kärlek och barmhärtighet hvar och en emot sin broder!

Jer. 7: 5. 21: 12. Os. 6: 6. Sak. 8: 16, 17.

10. Och änka och faderlös, främpling och värulös mån I icke förtrycka, och ondt mån I icke upptänka i edert hjärta den ene emot den andre!

11. Men de ville icke lyssna och vände mig ryggen till och tilltöppte sina öron, att de icke hörde.

12. Och de gjorde sitt hjärta till diamant, så att de icke hörsanmade lagen och de ord, hvilka Herren Zebaot hade sändt med sin anda genom de äldre profeterna; och en stor vrede kom ifrån Herren Zebaot.

13. Och det skedde, att likasom han ropade, men de icke hörde, så ropade de, och jag hörde icke, säger Herren Zebaot;

Jer. 11: 11. 14: 12.

14. och jag förströdde dem till alla hednafolk, hvilka de icke kände, och landet blef öde efter dem, så att ingen gick där fram eller tillbaka, och de gjorde det sköna landet till en ödemark.

Ps. 79: 1. Hes. 33: 28. Dan. 9: 2.

8 Kapitel.

Guds folks förlösnings. Hedningarnes omvändelse.

Och Herren Zebaots ord skedde sålunda:

2. Så säger Herren Zebaot: Jag nitälskar för Zion med stor nitälskan, och med stor vrede nitälskar jag därför.

Sak. 1: 14.

3. Så säger Herren: Jag vill vända åter till Zion, och jag vill bo midt i

Jerusalem, och Jerusalem skall kallas trohetens stad och Herren Zebaots berg, helighetens berg.

4. Så säger Herren Zebaot: Ännu en gång skola gamle män och gamla kvinnor sitta på torgen i Jerusalem, hvar och en med sin staf i handen för hög ålders skull;

5. och torgen i staden skola fyllas med gossar och flickor, som leka på dess torg.

6. Så säger Herren Zebaot: Om detta är omöjligt i deras ögon som äro kvar af detta folket i dessa dagar, männe det och skall vara omöjligt i mina ögon? säger Herren Zebaot.

7. Så säger Herren Zebaot: Si, jag vill förlösa mitt folk ifrån det land där solen går upp och ifrån det land där solen går ned;

8. och jag vill låta dem komma och bo midt i Jerusalem; och de skola vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud i sanning och i rättfärdighet.

9. Så säger Herren Zebaot: Starka vare edra händer, I, som i dessa dagar hören dessa orden ifrån de profeters mun, som voro på den dag då grunden lades till byggandet af Herrens hus, templet!

10. Ty före de dagarne fanns ingen lön för människorna och ingen lön för husdjuren, och den som gick ut eller in hade ingen ro för fienden, och jag lät alla människor gå, den ena emot den andra.

Hagg. 1: 6, 10. Sak. 11: 6.

11. Men nu vill jag ej vara, såsom i forna dagar, emot de öfverblifna af detta folket, säger Herren Zebaot,

12. utan utsädet skall hafva frukt, vinstooken skall gifva sin frukt, och jorden skall gifva sin afkastning, och himmelen skall gifva sin dagg, och jag skall låta de öfrigblifna af detta folket besitta allt detta.

13. Och det skall ske, att, likasom I hafven varit en förbannelse ibland hednafolken, du Judas hus och du Israels hus, likaså skall jag frälsa eder, och I skolen varda en välsignelse. Frukten icke! Starka vare edra händer!

14. Ty så säger Herren Zebaot: Likasom jag beslöt att göra eder ondt då edra fäder förtörnade mig, säger

Herren Zebaot, och jag icke ångrade det,

15. likaså har jag åter i dessa dagar beslutit att göra godt åt Jerusalem och åt Judas hus. Frukten icke!

16. Detta är hvad I skolen göra: Talen sanning, den ene med den andre, dömen sanning och fridsdom i edra portar!

Ef. 4: 25.

17. Och upptänken icke ondt, den ene emot den andre, i edert hjärta, och älsken icke falska eder! ty allt sådant hatar jag, säger Herren.

Es. 1: 17. Sak. 7: 9, 10. Ef. 4: 25.

18. Och Herren Zebaots ord skedde till mig sålunda:

19. Så säger Herren Zebaot: Fastorna i den fjärde, femte, sjunde och tionde månaden skola vardas för Judas hus till fröjd och till giädje och till glada högtider. Allenast älsken sanningen och friden!

20. Så säger Herren Zebaot: Ännu en tid, och folk skola komma och inbyggarna i många städer,

21. och de som bo i en stad skola gå till dem som bo i en annan och säga: »Låtom oss gå åstad till att bedja inför Herrens ansikte och till att söka Herren Zebaot! Jag vill gå, jag ock.»

22. Och många folk och talrika hedningar skola komma för att söka Herren Zebaot i Jerusalem och för att bedja inför Herrens ansikte.

Es. 2: 3. Mik. 4: 2.

23. Så säger Herren Zebaot: I dessa dagar skola tio män af alla hednafolkens tungomål samfäldt fatta klädesfliken på en Judisk man och säga: Vi vilja gå med eder, ty vi hafva hört, att Gud är med eder.

9 Kapitlet.

Hednafolken bestraffas. Messianska löften gifvas.

En profetia, ett Herrens ord, öfver Hadraks land, syftande på Damaskus, ty Herren har sitt öga på alla människor och på alla Israels stammar,

2. äfvensom på Hamat, som gränssar därintill, på Tyrus och på Zidon, som så klok är.

3. Och Tyrus byggde sig ett fäste och upplade silfver såsom stoft och guld såsom smuts på gatorna.

4. Si, Herren skall intaga och nedslå dess skans i hafvet, och staden skall förtäras med eld.

5. Må Askalon se det och frukta, och Gaza och Ekron sväriligen bäfva! ty dess hopp kommer på skam, och Gaza får ingen konung mer, och Askalon varder aldrig mer bebodt,

Es. 14: 29. Hes. 25: 15, 16.

6. och främmande slödder skall bo i Asdod; och jag skall utrota Feli-steernas stolthet;

7. och jag skall rycka deras blod utur deras mun och deras styggelser utur deras tänder, att hvad af dem blifver kvar, äfven det skall tillfalla vår Gud, och de skola blifva såsom stamfurstar i Juda, och det skall gå med Ekron såsom det gick med Jebuseerna.

Sak. 6: 15. 8: 22, 23.

8. Och jag skall uppslå mitt läger till skydd för mitt hus emot krigshärar, som komma och gå, och icke skall någon plågare komma öfver dem mer; ty nu har jag sett till dem med mina ögon.

2 Mos. 2: 25. 3: 7.

9. Fröjla dig storligen, du Zions dotter, jubla, du Jerusalems dotter! Si, din Konung kommer till dig, rättfärdig, segerrik, ödmjuk och ridande på en åsna och på en åsninnas fåle.

Es. 62: 11. Matt. 21: 5. Joh. 12: 15.

10. Och jag skall utrota vagnar utur Efraim och hästar utur Jerusalem, och krigets båge skall vardas utrotad; och han skall tala frid till folken, och hans herradöme skall räcka ifrån haf till haf och ifrån älfven intill jordens ändrar.

Es. 2: 4. Ps. 72: 8.

11. Du ock — för ditt förbunds blods skull skall jag utsläppa dina fångar ifrån brunnen, i hvilken intet vatten är.

2 Mos. 24: 8. Jer. 31: 32. Ebr. 9: 19, 20.

12. Vänden tillbaka till edert fäste, I fångar, som hopp hafven! Redan i dag förkunnar jag, att jag vill gifva dig dubbelt igen.

Es. 40: 2. 61: 7.

13. Ty jag vill spänna Juda mig till båge och lägga Efraim såsom pil däruppå och uppkalla dina söner, o Zion, emot dina söner, o Javan, och göra dig lik en hjältes svärd.

14. Och Herren skall uppenbara sig för dem, och hans pil skall utgå lik ljungelden, och Herren, Herren, skall stöta i basun och fara fram i söderns stormar.

15. Herren Zebaot skall beskydda dem, och de skola äta och trampa på slungstenarne, och de skola dricka och larma såsom af vin, och de skola blifva mättade såsom offerskålen, såsom utsprången på altaret,

16. och Herren, deras Gud, skall på den dagen frälsa dem, sitt folk, såsom en herde sin hjord, och de skola i hans land blifva glänsande ädelstenar i en krona.

Ps. 100: 3. Joh. 10: 11.

17. Och huru stor blifver dess sällhet, och huru stor dess fågning! Korn skall komma ynglingar att uppväxa och vin jungfrur.

10 Kapitlet.

Israels härliga framtid.

Bedjen Herren om regn på särregnens tid! Herren gör blixtar, och ymnigt regn skall han gifva eder, åt hvar och en gröda på marken.

5 Mos. 11: 14. Os. 6: 3.

2. Ty husgudar tala falskt, och späman se lögn och tala fåfångliga drömmar och gifva en tom tröst. Därföre fingo de flytta såsom en fårahjord och försmäktade, emedan de hade ingen herde.

Es. 8: 19. 53: 6. Pred. 5: 6. Matt. 9: 36.

3. Emot herdarne är min vrede upptänd, och bockarne vill jag hemsöka; ty Herren Zebaot vill söka sin hjord, Judas hus, och göra dem till sin prakthäst i kriget.

4. Af honom skall hörnsten fås, af honom nagel*, af honom både till strid, af honom skola alla slag af härskare utgå;

5. och de skola vara såsom hjältar, som under striden trampa på gatusmutsen, och de skola strida; ty Herren skall vara med dem, och de som rida på hästar skola komma på skam.

6. Och jag skall stärka Judas hus och hjälpa Josefs hus och återgifva dem deras hem; ty jag vill förbarma mig öfver dem, och de skola blifva

såsom de, hvilka jag aldrig har förskjutit; ty jag är Herren, deras Gud, och jag vill höra dem.

7. Och Efraim skall vara såsom en hjälte; och deras hjärta skall glädja sig såsom af vin, och deras barn skola se det och varda glade, deras hjärta skall fröjda sig i Herren.

8. Jag skall hvissla åt dem och församla dem; ty jag har köpt dem fria, och många skola de blifva, likasom de hafva varit många.

9. Och jag skall utplantera dem ibland folken, och i aflägsna länder skola de lofva mig, och de skola lefva med sina barn och komma tillbaka.

10. Och jag skall låta dem komma tillbaka ifrån Egyptens land, och ifrån Assur skall jag församla dem och föra dem till Gileads land och till Libanon, och detta skall icke räcka till för dem.

11. Och han skall gå fram i hafvet genom trängande vatten och i hafvet slå på dess böljor, och alla älfvens djup skola förtorka, och Assurs högmöd skall varda nederslaget, och Egyptens spira skall vika.

2 Mos. 14: 16. Ps. 114: 3.

12. Och jag skall stärka dem i Herren, och i hans namn skola de vandra, säger Herren.

Mik. 4: 5.

11 Kapitlet.

Det fördärfvade Israels undergång.

Upplåt, o Libanon, dina dörrar, att eld må förtära dina cedrar!

2. Jämra dig, cypress, ty cedern är fallen, emedan de härliga träden hafva blifvit förhärjade! Jämren eder, I Basans ekar, att den täta skogen är fälld!

3. Rop af jämmer höres ifrån herdarne, ty deras härlighet är förhärjad, rytande af jämmer ifrån de unga lejonnen, ty Jordandalen är förhärjad.

4. Så sade Herren, min Gud: Blif en herde för den fårahjord, som skall slaktas!

5. De som köpa får därutur, de slakta dem och räkna sig sådant ej till skuld, och de som sälja dem säga: »Lofvad vare Herren! jag blifver rik

* Es. 22: 23.

däruppå»; och deras herdar, de skona dem ej.

6. Ty jag vill ej mera skona landets inbyggare, säger Herren, och si, jag vill utlämna människorna, den ena i den andras hand och i sin konungs hand, och de skola förstöra landet, och jag vill ej rädda det utur deras hand.

7. Och jag blef herde för den hjord, som skulle slaktas, för att vårda de svagaste i hjorden, och jag tog mig två stafvar. Den ena kallade jag »mildhet», och den andra kallade jag »enighet», och jag vallade fåren.

8. Och jag undanröjde tre herdar inom en månad. Och jag vardt missnöjd med dem, och äfven de ledsnade vid mig.

9. Och jag sade: Jag vill ej mera vara eder herde. Det som skall dö må dö, och det som skall förgås må förgås; och de som kvar blifva skola äta, det ena det andras kött.

10. Och jag tog min staf »mildhet», och jag afbröt honom, att jag skulle upphäfva mitt förbund, som jag hade gjort med alla folk;

11. och det vardt upphäfdt på den dagen, och så erforo de svagaste i hjorden, som hade hållit sig till mig, att det var Herrens ord.

12. Och jag sade till dem: Om eder godt synes, gifven mig min lön, och om icke, så låten det vara! Och de vägde upp såsom min lön trettio silversiklar.

Matt. 26: 15.

13. Och Herren sade till mig: Kasta det åt krukomakaren, det dyra pris, hvartill jag blifvit af dem värderad! Och jag tog de trettio silversiklarne och kastade dem i Herrens hus åt krukomakaren.

Matt. 27: 3—10.

14. Och jag bröt sönder min andra staf »enighet», att jag skulle upphäfva broderskapet mellan Juda och Israel.

15. Och Herren sade till mig: Tag dig nu en falsk herdes tyg!

16. Ty si, jag skall uppväcka en herde i landet, som icke skall sakna de borttappade fåren, icke uppsöka det förskingrade, icke hela det brutna, icke försörja det helbrägdä, men som skall äta de fetas kött och sönderrifva deras klöfvar.

Jer. 23: 1. Hes. 34: 3.

17. Ve den ouyttige herden, som öfvergifver hjorden! Svärd öfver hans arm och öfver hans högra öga! hans arm bortvissne, och hans högra öga varde släckt!

Joh. 10: 12.

12 Kapitlet.

Messias' rikets seger öfver hednavärlden och öfver det förhårdade Israel.

En profetia, ett Herrens ord öfver Israel, sagdt af Herren, som utsträcker himmelen och grundar jorden och skapar människans anda i hennes bröst.

2. Si, jag vill göra Jerusalem till en rusgifvande skål för alla folken rundt omkring, och det skall gälla äfven Juda när Jerusalem varder belägradt.

Es. 51: 22. Jer. 34: 7.

3. Och det skall ske på den dagen, att jag skall göra Jerusalem till en lyftsten för alla folk. Alle, som lyfta på den, skola sarga sig däruppå, och till den skola samla sig jordens alla folk.

4. På den dagen, säger Herren, skall jag slå hvarje häst med skygghet och hans ryttare med yrsel, och öfver Judas hus skall jag upplåta mina ögon, och folkens alla hästar skall jag slå med blindhet.

5. Och Judas stamfurstar skola säga i sitt hjärta: min styrka äro Jerusalem's inbyggare genom Herren Zebaot, deras Gud.

6. På den dagen skall jag göra Judas stamfurstar till ett brinnande fyrfat ibland ved, till en eldfackla i en sädeskärfve, och de skola förtära till höger och till vänster alla folken rundt omkring, och Jerusalem skall sitta kvar allt framgent på sitt rum i Jerusalem.

Sak. 14: 10.

7. Och Herren skall frälsa Judas hyddor i främsta rummet, att icke Davids stolta hus och Jerusalem's stolte inbyggare må förhäfva sig öfver Juda.

8. På den dagen skall Herren beskydda Jerusalem's inbyggare, och den svagaste ibland dem skall på den dagen vara såsom David, och Davids hus skall såsom Gud, såsom en Herrens ängel, gå i spetsen för dem.

9. Och det skall ske på den dagen, att jag skall företaga mig att utrota

alla hednafolk, som draga emot Jerusalem.

10. Och jag skall utgjuta öfver Davids hus och öfver Jerusalems inbyggare nåds och böns anda, att de skola vända sina blickar till mig, hvilken de stungit hafva, och de skola hålla klagolåt öfver honom, såsom man klagat öfver ende sonen, och bittert sörja öfver honom, såsom man sörjer öfver en förstfödd.

Jer. 6: 26. Hes. 39: 29. Joel 2: 28. Am. 8: 10. Joh. 19: 37. Upp. 1: 7.

11. På den dagen skall klagolåten vara stor i Jerusalem, lik klagolåten i Hadadrimmon i Megiddons dal.

² Kon. 23: 29, 30.

12. Och landet skall hålla klagolåt, hvarje släkt för sig, Davids hus' släkt för sig och deras kvinnor för sig, Natans hus' släkt för sig och deras kvinnor för sig,

13. Levis hus' släkt för sig och deras kvinnor för sig, Simeis släkt för sig och deras kvinnor för sig,

14. alla de öfriga släkterna, hvarje släkt för sig och deras kvinnor för sig.

13 Kapitlet.

Andelig rening. Herden slagen. Hjorden skingrad och åter församlad.

På den dagen skall en källa varda upplåten för Davids hus och Jerusalems inbyggare emot synd och orenhet.

Hes. 36: 25. Ebr. 10: 22. 1 Joh. 1: 7. Upp. 1: 5.

2. Och det skall ske på den dagen, säger Herren Zebaot, att jag skall utrota afgudarnes namn utur landet, och de skola icke mera varda ihågkomne; och äfven profeterna och orenhetens anda skall jag bortdrifva utur landet. Hes. 30: 13. Os. 2: 17. 1 Joh. 4: 6.

3. Och det skall ske, att, när någon profeterar härefter, då skola hans fader och hans moder, som hafva födt honom, säga till honom: du skall ej lefva, ty du har talat lögn i Herrens namn; och hans fader och hans moder, som hafva födt honom, skola genomstinga honom under det han profeterar.

⁵ Mos. 13: 5. Jer. 14: 15.

4. Och det skall ske på den dagen, att profeterna skola komma på skam, enhvar för sin syn, när han profeterar,

och de skola icke kläda sig i den ludna manteln för att bedraga,

² Kon. 1: 8. Matt. 3: 4.

5. utan han skall säga: jag är ingen profet, jag är en åkerman; ty en man sålde mig i min ungdom.

6. Och frågar honom någon: hvad är det för sår du har på dina händer? så skall han svara: de såren har jag fått i deras hus som älskade mig.

7. Svård! Upp emot min herde och emot min närmaste man! säger Herren Zebaot. Slå herden, att fåren varda förskingrade, så vill jag vända min hand tillbaka till de svaga!

Matt. 26: 31. Mark. 14: 27.

8. Och det skall ske i hela landet, säger Herren, att två delar där inne skola utrotas och dö, men den tredje delen skall blifva öfrig där inne.

9. Och den tredje delen skall jag låta gå igenom eld och luttra dem, såsom man luttrar silfret, och profva dem, såsom man profvar guld. Den skall åkalla mitt namn, och jag skall svara honom. Jag skall säga: Mitt folk är han; och han skall säga: Herren är min Gud.

Es. 48: 10. Mal. 3: 3. Ps. 50: 15. 91: 15. 144: 15. Joh. 20: 28. 1 Petr. 1: 6, 7.

14 Kapitlet.

Guds rikes seger och härlighet.

Si, en Herrens dag kommer, då i dig ditt byte skall skiftas,

2. och då jag skall samla alla folk till Jerusalem till krig, och staden skall intagas, och husen skola plundras och kvinnorna skändas, och då den ena hälften af staden skall utgå i landsflykt men det öfriga folket icke utrotas utur staden. Es. 13: 16.

3. Och Herren skall draga ut och strida emot dessa folk, såsom man plägar strida på stridens dag.

Es. 42: 13.

4. Och hans fötter skola på den dagen stå på oljeberget, som ligger framför Jerusalem mot öster, och oljeberget skall remna i tu mot öster och väster till en mycket stor dal, och hälften af berget skall draga sig mot norr och dess andra hälft mot söder.

5. Och I skolen fly igenom dalen emellan mina berg; ty dalen emellan

bergen skall räcka till Azel, och I skolen fly, såsom I flydden för jordbäfningen i Ussias, Judakonungens, dagar, och Herren, min Gud, skall komma, och alla helige med dig.

Am. 1: 1.

6. Och det skall ske på den dagen, att intet solsken skall vara, blott köld och frost.

7. Och en dag, ensam i sitt slag, skall det blifva, som är känd af Herren, som hvarken är dag eller natt; och vid aftonens tid skall det varda ljust.

Upp. 21: 25.

8. Och det skall ske på den dagen, att levande vatten skall utgå ifrån Jerusalem, den ena hälften till hafvet i öster, och den andra hälften till hafvet i väster. Både sommar och vinter skall så ske.

5 Mos. 11: 24.

Hes. 47: 1, 18. Joel 3: 18. Joh. 4: 14. Upp. 22: 1.

9. Och Herren skall vara Konung öfver hela landet; på den dagen skall Herren vara en och hans namn ett.

Joh. 10: 16.

10. Hela landet skall förvandlas och blifva lik Jordanslätten, ifrån Geba till Rimmon söder om Jerusalem, och staden skall varda hög och trona på sitt rum, ifrån Benjaminsporten intill den första portens rum och intill hörnporten, och ifrån Hananeels torn intill kuingspressarne,

Jos. 15: 32. 19: 7.

Neh. 3: 1. Jer. 31: 38. Sak. 12: 6.

11. och han skall varda bebodd, och ingen förbannelse skall mer äga rum, och Jerusalem skall sitta i ro.

12. Och detta skall vara den plåga, hvarmed Herren skall plåga alla de folk, som hafva stridt emot Jerusalem: Han skall låta deras kött ruttna, medan de ännu stå på sina fötter, och deras ögon skola ruttna i sina hålör, och deras tunga skall ruttna i deras mun.

13. Och det skall ske på den dagen,

* Se ofvan v. 12.

att förvirringen ifrån Herren blifver stor ibland dem, och att den ena fattar tag i den andres hand, och den enes hand lyftes emot den andres.

14. Och äfven Juda skall strida i Jerusalem, och alla folkens skatter där rundt omkring skola hopsamlas, guld och silfver och kläder i stor myckenhet.

15. Och såsom denna plågan* skall plågan blifva på häst, mula, kamel och åsna och på alla djur, som äro i dessa läger.

16. Och det skall ske, att alla öfverblifne af de folk, som hade kommit emot Jerusalem, år efter år skola draga upp för att tillbedja Konungen, Herren Zebaot, och för att fira löfhyddohögtiden.

Es. 66: 23.

17. Och det skall ske, att öfver dem af jordens släkter, som icke draga upp till Jerusalem för att tillbedja Konungen, Herren Zebaot, skall regn icke komma.

Es. 5: 6.

18. Och om Egyptens släkte icke drager upp och icke kommer, så skall icke heller öfver dem regn komma. Detta skall vara den plåga, hvarmed Herren skall plåga de folk, som icke draga upp för att fira löfhyddohögtiden.

19. Detta skall vara Egyptens syndastraff, och alla de folks syndastraff, som icke draga upp för att fira löfhyddohögtiden.

20. På den dagen skall på hästarne bjällror stå: »Helig Herranom», och grytorna i Herrens hus skola vara likasom offerskålarna inför altaret.

21. Och hvarje gryta i Jerusalem och i Juda skall vara helig åt Herren Zebaot, och alla de som offra skola komma och taga dem och koka i dem, och ingen Kananeer skall mer vara i Herren Zebaots hus på den dagen.

Es. 35: 8. Joel 3: 17. Upp. 21: 27. 22: 15.